Uiuit dñs et uiuit dñs meus rex. qa
m quocūqz loco fueris diē mi rex
siue ī morte siue ī uita ibi erit seruꝰ
tuus. Si ergo ī aliquo apparuerit
signa ista maīfeste. ut sit ī fronte a
perte signatus sēdm illud qd dicit
seruꝰ dei signati ī frontibꝰ eorū. Et
dicenti q̄ sibi doleat sme dubitacione
credatur. sed tamē utrū sanato illi
doloꝰ. qd̄ telāt expediat. si non est
certū non ei credatur. quia hoc non
est de ptinentibꝰ ad dei seruicū. sed
consilatur medicꝰ ad cui artē pti
net ī quo reprehendūtur qui de sensu
suo fiunt medicinas. cū artē medi
cine nesciant. uel nesciētibus artē
acqes[illegible] eāt. uel ipsos medicos con
tempnūt cū ipsos solos dicat esse
consulendos. Sequit. Nec eant ad
balnea siue quo cūqz ire necesse fuit
minus q̄ duo uel tres. Et ille q̄ habꝰ
aliquo eundi necēitatem cū quibus
ꝓpositus iusserit ire debet. Hoc est
tertiū mādatū qd tradit circa iti
neriātes. q̄ interdū requirūt aliqui
infirmitates et huiusmodi. occasione
ampliat mandatū ad oēm itinera
cionem quacūqz necēitate fiat. Sunt
autē duo q̄ hic mandātur. primū est
circa societatē ī uia habenda semp.
2.m est circa modū assumendi sociū.
ibi. et ille qui habet ire. De quibus
dam notabilibꝰ circa balnea aoēz
Capitulū Centesimū Uicesimū tertiū.

Licet autē multa sint supra ca
pl'o septuagesiōpimo dicta.
circa istud mandatū. qū procedit
simul ambulate ire. tamen q̄tū ad
ea q̄ hic expressiū tangunt. Licēdū
est q̄ sunt quedā balnea ī aliquibꝰ
nacionibꝰ sulphurea et naturalia q̄
multū solent valere cōtra uariās in
firmitates. Hec autē multū fuerūt
olim ī usu et adhuc sūt alicubi ita ut
magis uiri et honesti et etiā religio
si soleant ad ea de consilio medicoꝰ
declinare. Quia vō solent cōuenire
multe uiles ꝑsone et etiā mulieres
licet separata pro eis balnea habeāt
ideo spāliter tangit augustinus q̄
si aliqui vadant illuc bonā habeāt
societatē. ꝓter honestatē spālius obs
uandam. q̄ibus videatur quibusdam
q̄ nō decet uiros religiosos uniq̄ ad
talia balnea accedere. Item in hoc qd dicit
siue quocūqz ire necesse fuerit notatur
q̄ uir religiosus sine necessitate non
debet egredi claustrū suū. nec mireꝰ q̄
nē bestie egrediūt de facili latibula
sua. nisi ꝓter pastū. uel aliā necēsi
tem. ꝓter securitatē maiorē in qua
sunt ibi. Iob xxxviij. Ingredietur bestia
in latibulū suū et ī antro suo mora
bitur. si autem fact bestia. q̄ tomag
homo rōnalis. cū ipi insistet manus
periculū suū in leuibus discursibus
extra claustrū suū. Item nondum q̄
occasione eius qd dicit. Minus q̄
duo uel tres. et nō dicitur qui duo
uel qui tres. dicūt quidā de ordine bi
augustini q̄ sufficit eis hīre unum
sociū secularē quēcūqz in uia. Sed
cōtra eos est qd supra dicit. qū pro
cedētis simul ambulate ire. constat
eū q̄ ibi augustinꝰ loquit sub regu
la sua militantibꝰ et solent expoī
mandata ī scripturis unū per aliud.
ex quo relinquit qd illud qd hic dicit
minus q̄ duo uel tres ī telligit de fri
bus eiusdem professionis. Sed nūqd
pt plātus ī ordine sancti augustini
dispensare cū subdito suo ī isto māda
to. ut vadat solus interdū. Responso.
dicūt quidā q̄ sic ex causa rōnabili. li
cet hoc raro et non sine magna cau
sa. et adducūt decretalē innocencij q̄
dicit q̄ abbas nō pt dispensare in
voto ꝓprietatis abdicate. sicut nec
ī voto cōtinēcie. quia sit de substan
cia ordinis. ex quo habet argumē
tū ecōuerso q̄ in hijs q̄ non sūt de
sbstāia ordinis potest dispēsare
et tale est illud. De discrecione ha
benda in assocetate fratrū. Capi
tulū Centesimū Uicesimū quintū.

Ita sēdm nondū q̄ religosꝰ
itineratur nō debet assumere sociū pro
sua voluntate ꝓpria. sed sēdm arbitriū
ꝓpositi. et hoc ꝓter bonū obedīēcie.
ut in domo obedīēcie oia sēdm obiaz
fiant. Item ꝓter discrecionē quia pla
tus qui omia noscēdꝰ aias uinētoꝰ
suorū sit de hoc melius ordiare. Item
ꝓter bonū cōe tali eūi posset assu
mi sub itineratico de quo nō expedi
ret assumēn uel assiūpto. uel aliis re
manēntibꝰ quibꝰ forte esset necessariū
ī aliquibꝰ. uel alius forte hīret aliq̄
rōnabilem causam eūdi. cū eo quē
oia melius nouit ꝓpositꝰ. Qz autē sic
sit faciendū ut dicit hic docent nos
exempla sacra. Moyses descensurus
ī egyptū nō assiūpsit sociū p volū
tate sua sed aaron sibi a dño datū.
Exodi. Item marie pegnature cum
puero pusū est de socio scilicet ioseph
angelo iubente. Math. ij. Item thimo
theo euocato ad se iūdit aplus de so
cio marcū inq̄ assume et adduc tecum.
Thimo. iiij. Verū platus q̄ habet de
sono ꝓuidere cū multa cautela debꝰ
hoc facere. Si cū itineraturꝰ sit mi
nus religosꝰ. nūqd debet ei assignāe
pro socio nisi virū sanctū ut cum eo
pficiat ī sacītate. ad qd nichil valet
mutū sicut bona sociētas. Seneca.
Nichil ita aīos honestis induit ut
bonorū societas. si vero sit minꝰ pru
dens assignādus est uir prudēs ut
prudentiā cū eo addiscat quia sicut
dicit. Iouerb. xiij. Qui cū sapiētibꝰ
gradit sapiens erit. Si vero sit unus
ms et difficile debet ei cōcedi q̄ egre
diat et si cōcedat nō est ei assignād
nisi gratia exemplo iacob qui nō
nisi cū magna difficultate concessit
q̄ beniamin adolescens iret ī egip
tū et tūc nō cōcessit q̄ iret nisi cum
fribꝰ suis ꝓsēciorib et ml'tis. Gen.
xliij. Si vero sit discolꝰ tradendꝰ est
ei talis qui possit dicere cū hijs qui o
derūt pacē cum pacificꝰ ne forte
discordent ī uia. Si vō debilis trade
dus est ei talis qui sit fortis ad labo
res. uelit uires suas cōtemperare. ne q̄
mandata dñi. Deut. xxv. Arcetur
simul ī boue et asino id est applicent
fimil et fortis et debil ad iter. Si vō
aliquis sit facilis ad p̄candū tali
nūq̄ est credendū q̄ vadat cum alio
ul aliis cū eo. Eccli. viij. Cum audace
scilicet ad p̄candū non eas ī uia. ne
forte q̄uet mala sua in te. Item duo
iuuēi nō bene iūguntur quia unus
nesciet se humiliare. et ideo de fa
cili se gerbant. Iouerb. xiij. Inter iuē
bos semp iurgia sūt. Nōne hec tēp
tacio fuit discipulos de quibꝰ dicit
Matth. xi. q̄ inter se disputauerūt ī via
quis eorū esset maior. Quātū q̄ tūc
dñi est aliis magis dispositis ad iuē
tiam de filii. Sicut ergo non iūgitur
equꝰ cū boue ad iugum. nec cōsuit
panus nouꝰ cū veteri. nec quilibet
lapis aptat cū quolibꝰ ī edificio. sic
cū cōuenētibꝰ sibi ne inde sequant
inconuenīēcia. ita caucēdū est plato
ī associacione. Cōtra illos qui red
dunt se onerosos in societate alioꝰ
Capitū. Centesimū Uicesimū. quintū.

Sed inter hec adūtendū est cū
dolore q̄ sūt aliqui qui adeo
reddūt se oībus onerosos q̄ nec ī via.
nec ī domo. nec alibi pūt cum aliis
tolerari. Solent uiri sancti aduenīē
tes ad alios inducere eis gaudiū
de suo aduētu. Unde ihēonimꝰ ad pau
linū. Ubiq̄ de manibꝰ accipiā. Isti
vō inducūt meroēē quia triste est
eis cū ad eos mittūtur. Item solent
boni uiri cū aliis dulcater gaudere ex
emplo illiꝰ de quo dicit Iudꝰ. Ubi
ne ihū q̄ dulcater cū hominibꝰ cōuer
satus es. Unde sap. viij. Non habet
amaritudinē cōuersacio illiꝰ saliz
sapiē simulē nec sapiētis. Isti vero
amaricāt q̄tinue colēitatoriēs suos
silēs illis socijs egiptiacis. de quibꝰ
dicit Exo. primo q̄ ad amaritudinē
ducebant uitam eorū. scilicet filioꝰ
israel. Item solet esse magnus doloꝰ
ī diuisione socij amicabilis sic patet